

VIDA NUEVA !

Årgång: 36

(Nytt Liv)

Sommaren 2023

Informationsblad för Boliviavännernas Insamlingsstiftelse

Min resa till Bolivia

Februari månad fick jag äran att spendera med barnen på Villa Infantil Vida Nueva i Quillacollo. Det var mitt första stopp på min 5 månaders resa genom Sydamerika och jag vet inte riktigt vad jag hade att förvänta mig. Efter en lång resa via Madrid, Spanien och Santa Cruz, Bolivia kom jag fram till Cochabambas flygplats ca 06.30 på morgonen och fick ett varmt välkomnande av föreståndaren Jhonny som hade kommit för att hämta mig. Och i väg åkte vi i den byns gamla minibuss på väg till detta nya äventyr.

Den första veckan i barnbyn var intensiv, jag fick ett schema att följa. Frukost med barnen varje morgon för att sedan följa dem till skolan som ligger bara över gatan från byn. Under förmiddagen fanns tid för att exempelvis hjälpa kokerskan Alexandrija med matlagning, inköp av varor med mera. Hon håller hus i det stora köket där det varje dag lagas både frukost, lunch och middag till alla barnen och personalen. På eftermiddagarna efter lunchen hade jag några timmar att vara i de respektive husen, hjälpa till med läxorna, med vissa uppgifter

så som trädgårdsarbete. Min första vecka så hade exempelvis de äldre tjejerna fullt upp med att jobba i majsfälten de har i byn vilket jag fick hjälpa till med. Tre eftermiddagar i veckan fick jag även ha engelska lektioner för barnen, en timme för de yngre 10–12 år, och en timme äldre 13+ år. Det var en utmaning men jag tog det verkligen som en möjlighet att få lära mig massvis av spanska, samtidigt som barnen kunde få öva på sin engelska, och det fick jag verkligen. Lördag och söndag fick jag ledig tid, förutom kyrkan på söndagsförmiddagarna.

Packning av bussen inför helgläger

Den första helgen åkte jag och ungdomarna på läger med kyrkans ungdomsgrupp, alla hade sett fram emot att åka till Chaparedjungeln men lägret blev flyttat på grund av denguefeberutbrott runt om i landet. I stället åkte vi till Colcapirhua, en grannby, under helgen. Lägret bestod av mycket lekar och tävlingar, många timmar i kapellet, både med liveband, sång och dans, och präster och andra gästtalare. Ena kvällen skulle vi klä oss extra fint och andra så ”fult” vi kunde. Jag fick intrycket av att alla ungdomar från byn verkligen kände sig hemma på lägret och med sina andra kompisar från kyrkan.

Kvällsfotboll på Barnbyn

Jag var absolut nervös innan resan för hur det skulle gå med kommunikationen och hur välkomnad man skulle känna sig med språkbarriären. Första dagen hade jag anlänt medan barnen var i skolan, så de visste inte att jag var där än. Framåt 13 tiden kikar jag in huvudet i Casa 3, mittemot Casa Sueca, där jag fick bo och alla svenska gäster bor, för att se om det var någon där. Där sitter det ca 10 flickor, de yngre vid ena bordet och de äldre vid det andra bordet. Det tog några sekunder av tystnad innan de fattade vem jag var och sedan fick jag nog inte en sekund själv resten av månaden om jag inte valde att gå in till mig igen. Sedan den sekunden fick man höra vart man än gick ”La Anita” ”La sueca” ”La suecita”, och alla sorters smeknamn, men alltid fick man uppmärksamhet. Och jag tycker att det var så fint. Även fast det många gånger var svårt att förstå varandra bra var det ändå lika kul att leka och hitta på saker tillsammans.

Barnen har fått papas fritas

Under den knappa månaden som kom fick jag lära känna 39 barn som alla har egna historier och anledningar till att dem bor där. Oavsett hur dem haft det innan så fann jag det så fint att de alla hittat en gemenskap hos sina kompisar eller ”syskon” på barnbyn. De är uppdelade i 3 hus, det vill säga att i ett hus bor 12-15 barn, minst 4 personer delar rum i våningssängar. Det är

något man själv aldrig hade kunnat tänka sig, att ens föräldrar inte ger en all uppmärksamhet utan det är en vuxen per hus, att inte själv kunna önska vad man vill äta till middag eller vad för typ av kläder man vill köpa. Saker som kanske är ganska uppenbara, men jag kände mig i alla fall väldigt privilegierad när jag var där. Men det är också fantastiskt att se hur barnen alltid har kompisar att leka med och prata med, hur de alltid är ute och leker, hjälper varandra med läxor och arbete. Energin sprider verkligen av sig.

Anna Nordström

Fernanda och Luz busar

Bistånd genom Pingstkyrkan i Uddevallas Secondhandbutik till Bolivia

För cirka 6 år sedan arbetade vi fram ett förslag som skulle stimulera till volontärarbete och samtidigt tillmötesgå det önskemål som fanns att stödja ett biståndsområde som den enskilde volontären var intresserad av att stödja.

Efter en tids samråd kom vi fram till att våra volontärer önskade att stödja projekt i Bolivia, Sydafrika, Argentina, Uganda och ett lokalt projekt i Uddevalla.

Varje månad görs en sammanställning över de timmar som volontären har arbetat på SH. För varje arbetad timme avsätts 50 kronor till det önskade projektområdet.

Under dessa 6 år har vi kunnat förmedla 708 441 kronor till Bolivia, omvandlat innebär det att volontärerna har arbetat cirka 14 000 timmar för att stödja Bolivia.

Volontärerna ser alltid fram till att läsa de rapporter som skickas till Second Hand, där vi får veta hur pengarna används. Detta är ett viktigt inslag för att hålla motivationen uppe.

Som de flesta Second hand butiker är vi beroende att personer ställer upp som volontärer. Målsättningen är att det skall upplevas som en "Win-Win" situation både för Second Hand och projektområdet.

Vi är tacksamma för all den hjälp som vi kan få för att rekrytera volontärer.

Ingemar Höögs

Lek i gungan

När vi alla hjälpas åt!

Den senaste tiden har jag haft mycket kontakt med flera i Bolivia samt föreståndaren Jhonny Montaña på barnbyn Vida Nueva.

Det ekonomiska läget i Bolivia är mycket svårt. Alla priser har stigit mycket (t.ex. har priset på matvaror ökat med 4 % de senaste två åren), vilket gör det ännu svårare för barnbyn att få den månatliga ekonomin att gå ihop. Till detta kommer att dollarkursen har försämrats katastrofalt mot den svenska kronan.

Varje månad skickar Boliviavännernas Insamlingsstiftelse ut en summa pengar till driften av barnbyn, vilket kommer från er faddrar och andra gävogivare.

För två år sedan i februari skickades det ut 53 000 kr vilket motsvarar 6300 dollar och om vi idag skulle skicka ut samma belopp i dollar skulle vi behöva 68 000 kr.

Boliviavännernas Insamlingsstiftelse har haft svårt att få ihop till det månatliga beloppet på grund av dollarkursen samt att flera faddrar slutat när deras fadderbarn flyttat ut från barnbyn. På vilket sätt skulle du kunna tänka dig att hjälpa till?

Kan du försöka hitta någon bekant som vill bli fadder till något barn eller till barnbyn?

Kan du höja den månatliga summan som du skickar? Tex brukar du skicka 100 kronor kan du skicka 135 kronor (ökning med 35%, det skulle täcka kurs och inflationsförlusten under de senaste två åren)

Kan du ta kontakt med någon Second Hand butik eller något företag i din stad som kan skicka en större summa pengar för att hjälpa barnen på barnbyn.

Om vi alla hjälpas åt så kan vi hjälpa barnbyn eftersom många bäckar små gör en stor å. Kom ihåg att varje gåva, stor såväl som liten gör skillnad för barnen på barnbyn.

*Med vänlig hälsning
Johanna Lindgren*

Stephanie tvättar sina kläder

Studiefonden

Jag är glad att jag lever och kan fortsätta att arbeta med Studiefonden. Den 17 mars arbetade jag extra som arrestvakt hos Polisen i Nyköping. Plötsligt svimmade jag utan förvarning och 4 kollegor rusade fram till mig. Efter en kort stund försvann pulsen och hjärtat stannade. De startade med Hjärt- o lungräddning och hämtade en defibrillator. Efter en kompression med Defibrillatorn startade hjärtat igen. Jag åkte ambulans till akuten och sedan vidare till intensivvården och sedan från Nyköping till Eskilstunas hjärtintensiv. Jag var inlagd på

sjukhus två veckor och har nu fått en liten defibrillator inopererad.

Jag var på rätt plats när hjärtat stannade. Tre av poliserna som hjälpte till har tidigare arbetat som sjuksköterska respektive undersköterskor. Jag tror att Gud tyckte att jag kan få leva ett tag till.

Beträffande studier så är det nu 7 stycken som studerar. De studerar språk, ekonomi, sömnad och som hårfrisörska. Utbildningarna har lite olika längd. Ganska många ungdomar som bott på Barnbyn arbetar nu utomlands i Brasilien och Argentina. Om de flyttar tillbaka så kan det bli fler som vill studera framöver.

*Sommarhälsningar från Irene o Stefan
Tranemyr*

---

boliviabarn@telia.com

**Dan Kihlström, ordförande,
070-3439686**

E-post mail@dankihlstrom.se

**Magdalena Finné, vice ordförande
och administratör**

magdalena.finne@outlook.com

Studiefonden

*Irene o Stefan Tranemyr,
070-542677*

stefan.tranemyr@gmail.com

E-post till barnbyn

vidanueva.quillacollo@gmail.com

Swish 1230561589

Bankgiro 846-8126

Billig o god frukt på marknaden